

OFFICIAL PERSONS AND PERSONS WHICH CARRY OUT PROFESSIONAL ACTIVITY RELATED TO THE GRANT OF PUBLIC SERVICES AS THE SPECIAL SUBJECTS OF CRIMES: ANALYSIS OF NEW CHANGES TO THE CRIMINAL LEGISLATION

Osadcha A. S.

Such special subjects of crime as official persons and persons which carry out professional activity related to the grant of public services are investigated. At research of this question normative- legal acts and also different doctrine looks related to the indicated special subjects of crime are analysed.

Key words: *special subject of crime, official person, persons which carry out professional activity related to the grant of public services, legal entities of private right, legal entities of public law.*

УДК 346.57:621.039.586

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ЗДІЙСНЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

В. Ф. Дутчак, аспірант

Державний вищий навчальний заклад

«Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Присвячено питанням удосконалення організаційно-правового механізму здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Розглянуто основні аспекти резервів ефективності вітчизняного організаційно-правового механізму здійснення господарської діяльності. Обґрунтовано необхідність створення Управління розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи в структурі Департаменту розвитку реального сектору економіки Міністерства економічного розвитку і торгівлі.

Ключові слова: *організаційно-правовий механізм, державна політика, господарська діяльність, територія Чорнобильської катастрофи.*

Постановка проблеми. *За роки незалежності України історично сформувався певний організаційно-правовий механізм подолання наслідків Чорнобиль-*

ської катастрофи. Він регулює тільки ті відносини, що виникають у соціальній та протирадіаційній сферах державної політики. На сьогодні існують прогалини в чинному законодавстві України щодо функціонування організаційно-правового механізму здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Відсутність спеціалізованого державного органу, який займався б питанням відродження та розвитку господарювання на зазначеній території, зумовлює актуальність дослідження цієї теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням окремих питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи займалися такі науковці, як І. Віхрова, Н. Гунтаревич, Н. Мезенцева, А. Омельченко, В. Опришко, С. Прудько та ін., які розглядали у своїх наукових працях та розробках положення щодо організаційно-правових особливостей здійснення зовнішньоекономічної діяльності, реалізації правових форм інвестиційної діяльності на території Чорнобильської катастрофи, регулювання господарської діяльності у сфері ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції; але питання організаційно-правового механізму здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи залишилося поза увагою науковців.

Формулювання цілей. Метою статті є визначення недоліків організаційно-правового механізму здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи та формулювання пропозицій щодо його вдосконалення. Відповідно до мети такими завданнями є:

- проаналізувати стан організаційно-правового механізму здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи, який сформувався станом на сьогодні;
- виявити недоліки цього механізму;
- обґрунтувати необхідність формування ефективного організаційно-правового механізму шляхом створення та впровадження спеціалізованого державного органу в сфері розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи та нормативно-правового закріплення запропонованих положень.

Вклад основного матеріалу. Як зазначає І. Віхрова, «відносини, що складаються між суб'єктами господарювання, які згідно із законодавством здійснюють господарську діяльність у названих зонах (зона відчуження та обов'язкового відселення), з одного боку, та МНС, адміністрацією зони чи іншими суб'єктами організаційно-господарських повноважень — з другого, є організаційно-господарськими відносинами і регулюються ГК України та іншими актами господарського законодавства» [1]. На нашу думку, такі організаційно-господарські відносини між суб'єктами господарювання та державними органами і нормативно-правове врегулювання таких відносин створюють організаційно-правовий механізм господарської діяльності на території Чорно-

бильської катастрофи. Здійснення господарської діяльності на такій території потребує особливого нагляду та контролю. Стаття 19 ГК України визначає сфери здійснення такого контролю та нагляду, серед яких можна виділити сферу виробництва і праці, де передбачено екологічну безпеку, та сферу споживання. Акцентується увага на якості і безпечності продукції та послуг [2]. Вважаємо, що такі положення зумовлюють необхідність до організаційних засад державної політики господарської придатності територій Чорнобильської катастрофи та здійснення на них екологічно безпечної господарської діяльності додати такі засоби управління, як контроль та нагляд за виробництвом якісної та безпечної продукції на цій території. Такі контроль та нагляд не тільки повинні полягати у вимірах радіаційних показників продукції та виявленні перевищених нормативів, установлених законом, а й забезпечувати контрольну-наглядову діяльність за здійсненням господарювання в рамках сталого розвитку, належним використанням наданих пільг господарюючим суб'єктам на цій території, отриманням дозволів на господарську діяльність, виявляти правопорушення у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи.

Станом на сьогодні організаційно-правовий механізм щодо подолання наслідків Чорнобильської катастрофи функціонує за допомогою таких державних органів: Департаменту організаційно-контрольної роботи Міністерства надзвичайних ситуацій України, **Державного агентства України з управління зоною відчуження**, Національної комісії з радіаційного захисту України, Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Департамент організаційно-контрольної роботи Міністерства надзвичайних ситуацій України здійснює радіологічний моніторинг територій Чорнобильської катастрофи [3]. До компетенції **Державного агентства України з управління зоною відчуження** належить контроль здійснення діяльності на території зони відчуження [4]. На Національну комісію з радіаційного захисту України покладається **визначення загальних** принципів та критеріїв протирадіаційного захисту життя і здоров'я людини від негативного впливу іонізуючих випромінювань [5]. Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи здійснює законопроектну роботу, готує та попередньо розглядає питання, які стосуються збалансованого використання природних ресурсів, екологічної безпеки, державної політики у сфері поводження з радіоактивними відходами, ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи тощо [6].

Зазначені державні органи мають компетенцію суто екологічного спрямування, а не економічного, їх діяльність полягає у забезпеченні безпеки життя людини: об'єктом є людина, а не суб'єкт господарської діяльності. Такі орга-

ни влади не наділені компетенцією щодо державної політики у сфері розвитку господарської діяльності на господарсько придатних територіях Чорнобильської катастрофи, щодо економічної реабілітації цих територій. Вважаємо, що державі необхідно створити відповідний структурний підрозділ Міністерства економічного розвитку і торгівлі, метою діяльності якого було б економічне відродження територій Чорнобильської катастрофи, які набули господарської придатності, шляхом розвитку господарської діяльності на таких територіях. На нашу думку, доцільно було б розширити Департамент розвитку реального сектору економіки Міністерства економічного розвитку і торгівлі новим управлінням під назвою *Управління розвитком господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи*.

Відповідно до мети діяльності Управління розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи його завданнями доцільно визначити такі:

1. Участь Управління розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи у формуванні та реалізації державної політики у сфері:

- створення сприятливих економічних умов для функціонування суб'єктів господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи;
- впровадження стратегії сталого розвитку суб'єктів господарювання на зазначеній території;
- розроблення заходів державної політики щодо екологічно безпечного господарювання на такій території;
- забезпечення нормативно-правового регулювання відносин у сфері розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи;
- забезпечення сприятливого інвестиційного клімату для цієї території;
- створення умов щодо впровадження інноваційних технологій на території Чорнобильської катастрофи;

2. Координація роботи з іншими державними органами України, вітчизняними та міжнародними громадськими організаціями, державними органами зарубіжних держав, суб'єктами господарювання, інвесторами та іншими зацікавленими особами у сфері економічного співробітництва щодо здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи.

3. Здійснення контролю та нагляду за веденням господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи в межах компетенції Департаменту розвитку реального сектору економіки Міністерства економічного розвитку і торгівлі.

Вважаємо, що у структурі Управління розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи відповідно до наділеної компетенції та покладених на нього завдань, доцільно створити три відділи:

- державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи;

- економічного співробітництва у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи;
- контролю та нагляду за здійсненням господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи.

Компетенцію цих відділів Управління розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи доцільно розглянути більш докладно.

Відділ державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи — це відділ, до компетенції якого належать формування та реалізація державної політики у сфері створення сприятливих економічних умов, упровадження стратегії сталого розвитку, інноваційних технологій для екологічно безпечного господарювання, забезпечення привабливого інвестиційного клімату, нормативно-правового регулювання відносин у сфері розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Цей відділ повинен розробити єдину державну програму економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи. Таку програму потрібно створити у рамках стратегії сталого розвитку суб'єктів господарської діяльності на радіаційно забруднених територіях. Зазначена програма має містити в першу чергу положення щодо створення сприятливих економічних умов для функціонування суб'єктів господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. М. Ажнюк вважає, що сприятливими економічними умовами для здійснення господарської діяльності є заходи підтримки суб'єктів господарювання шляхом упровадження сприятливої державної податкової, кредитної, митної політики [7]. Саме ці напрями державної політики є важливими для відновлення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи, оскільки суб'єкти господарювання повинні мати відповідні пільгові умови господарювання, які зацікавлять їх у відродженні цієї території, на противагу їх невпевненості у безпеці такого господарювання та попиту на виготовлену продукцію на цій території. Акцент державної політики в даній сфері, на нашу думку, потрібно робити на основні економічні умови здійснення господарської діяльності:

- землю — анулювання земельного податку для суб'єктів господарювання у відповідний період їхньої діяльності на території Чорнобильської катастрофи;
- працю — зацікавлення працівників у роботі на підприємствах у цій місцевості шляхом соціальних гарантій (доплати до заробітної плати, додаткові дні відпустки тощо);
- капітал — створення привабливого інвестиційного клімату для суб'єктів господарювання;
- підприємницькі здібності — підтримка новітніх напрямів екологізації бізнесу, залучення інноваційного потенціалу країни для впровадження на території Чорнобильської катастрофи, створення в межах зазначеної території кластерів.

Розроблення Відділом державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи єдиної державної програми економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи неможливе без урахування положень, які стосуються забезпечення позитивного інвестиційного клімату території Чорнобильської катастрофи. «Інвестиційний клімат — це сукупність чинників економічного, політичного, правового та соціального характеру, які бере до уваги інвестор, ухвалюючи рішення щодо здійснення інвестицій» [8]. Інвестиційний клімат є балансом між інвестиційним попитом і пропозицією. Як зазначає В. Кухар, «інвестиційний попит та інвестиційна пропозиція як економічні категорії набувають вихідного значення державної інвестиційної політики» [9]. Тому головним завданням державної політики в сфері відродження господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи є створення інвестиційного попиту для інвесторів. Такий інвестиційний попит для радіаційно забруднених територій можна створити шляхом упровадження на цій території спеціального режиму інвестиційної діяльності. Н. Гунтаревич серед напрямів інвестиційної діяльності на території Чорнобильської катастрофи особливої уваги надає саме напряму спеціального режиму інвестиційної діяльності [10, с. 87].

Д. Бахрах вважає, що «підставами для встановлення спеціального правового режиму є виникнення екстраординарної ситуації соціального і природно-техногенного характеру, створення особливого об'єкта, виникнення інших факторів, які потребують спеціального режиму регулювання» [11]. На нашу думку, територія Чорнобильської катастрофи має саме такі особливості, які полягають у радіаційному забрудненні території, незважаючи на те, що такі території вже набули господарської придатності, досить багато інвесторів мають сьогодні хибні переживання щодо відродження господарської діяльності на таких територіях. Ось чому потрібно перед Відділом державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи поставити завдання забезпечення сприятливого інвестиційного клімату зазначеної території та розробки заходів державної політики щодо екологічно безпечного господарювання на такій території. А. Бойко стверджує, що «саме держава (за допомогою податкових стимулів) має створити умови для переорієнтації потоку іноземного інвестування із сфери швидкого обігу капіталу (роздрібна торгівля) до сфери виробництва та інноваційної діяльності» [12, с. 742]. Такі умови на території Чорнобильської катастрофи можливо створити за допомогою методів податкового стимулювання інвестиційної активності.

З інвестиційною політикою держави завжди пов'язана інноваційна політика, оскільки розвиток новітніх технологій завжди потребує фінансування не

тільки з боку держави. Відродженню господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи можуть сприяти інноваційні технології екологічно чистого виробництва, технологічне оновлення агропромислового комплексу, розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій, робототехніки. Перед Відділом державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи потрібно поставити завдання створення умов щодо впровадження інноваційних технологій на території Чорнобильської катастрофи. В положеннях ст. 3 Закону України «Про інноваційну діяльність» зазначено, що «головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку і використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій» тощо [13].

І. Бутирська акцентує увагу на тому, що «державна інноваційна політика — це сукупність форм і методів діяльності держави, спрямованих на створення взаємопов'язаних механізмів інституційного, ресурсного забезпечення підтримки та розвитку інноваційної діяльності, на формування мотиваційних факторів активізації інноваційних процесів» [14]. Такі мотиваційні чинники активізації інноваційних процесів на території Чорнобильської катастрофи, які б сприяли відродженню та розвитку господарської діяльності, повинні бути розроблені науковцями в рамках сталого розвитку й екологізації економіки та забезпечити впровадження наукомістких, екологічно чистих технологій виробництва.

Ось чому Відділу державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи потрібно розробити комплексні заходи щодо підтримки інноваційної діяльності суб'єктів господарювання на території Чорнобильської катастрофи та створити відповідні позитивні умови для їх упровадження. Як зазначає С. Прудько, територія Чорнобильської катастрофи є базисом для створення на ній інноваційно активних підприємств та компаній, основою яких має стати науково-дослідницький сектор [15]. Так, підґрунтям державної політики відродження господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи повинні стати новітні інформаційні системи щодо відомостей про такі території. Відділу державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи при розробленні єдиної державної програми економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи потрібно взяти до уваги практику впровадження географічних інформаційних систем як новітнього інноваційного підходу до збирання інформації. Такі технології можуть забезпечити інформативність інвесторів. Як підкреслює А. Джос, експертно-аналітичні чи електронні карти в комплексі з модулем

розрахунку й аналізу певних показників є досить важливими для обґрунтування прийняття управлінських рішень інвесторами [16]. Такі географічні інформаційні системи можуть містити комплексні відповіді на низку запитань для інвесторів щодо об'єктів, які розташовані на території Чорнобильської катастрофи та зможуть зацікавити їх.

Зазначене підтверджує необхідність Відділу державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи самостійно та незалежно розробляти відповідні нормативно-правові акти щодо регулювання відносин у сфері розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Така діяльність Відділу повинна забезпечувати створення не тільки нормативних актів, що стосуються роботи безпосередньо Департаменту розвитку реального сектору економіки Міністерства економічного розвитку і торгівлі, а й здійснювати законопроектну роботу в сфері державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи.

Відділ економічного співробітництва у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи — це відділ, компетенцією якого є координаційна робота з іншими державними органами України, а саме: Департаментом інвестиційно-інноваційної політики та розвитку державно-приватного партнерства; Департаментом регіональної політики; Департаментом державної регуляторної політики та розвитку підприємництва; Службою України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва; Департаментом у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи; Міністерством з питань надзвичайних ситуацій України та ін. Перед цим Відділом потрібно поставити також завдання співпраці з українськими та міжнародними громадськими організаціями, державними органами іноземних держав, суб'єктами господарювання, інвесторами та іншими зацікавленими особами у сфері економічного співробітництва щодо здійснення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи.

Як зазначає А. Омельченко, законодавство України не містить норм, які б визначали особливості провадження зовнішньоекономічної діяльності на територіях, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи [17]. На сьогодні зовнішньоекономічна діяльність на такій території полягає у спільному науковому дослідженні Україною та іноземними державами екологічної ситуації радіоактивно забруднених територій Чорнобильською аварією, розробленні і впровадженні програм подолання її наслідків. У 2007 р. Генеральна асамблея ООН прийняла Резолюцію 62/9 «Зміцнення міжнародного співробітництва та координації зусиль у справі вивчення, пом'якшення та мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи», де проголосила третє десятиріччя після Чорнобильської катастрофи, період до 2016 р., Десятиріч-

чям реабілітації та сталого розвитку для постраждалих регіонів, міжнародного співробітництва в напрямі здійснення місцевих проектів розвитку, залучення інвестицій, створення нових робочих місць, розвитку малого бізнесу тощо [18]. Ця резолюція стала правовою основою для створення зовнішньоекономічних відносин у сфері відродження господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Тому важливим напрямом співпраці Відділу економічного співробітництва у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи потрібно визначити міжнародне партнерство та співробітництво. На Відділ слід перекласти всі функції координації програм відродження економіки території Чорнобильської катастрофи за підтримки міжнародних організацій, які раніше поклалися на Міністерство з питань надзвичайних ситуацій України та інші державні органи. Така реформа допоможе єдиному державному органу здійснювати і управління в сфері ведення господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи, і контроль за впровадженням такої державної політики в дію.

Відділ економічного співробітництва у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи повинен виступати координатором не тільки Чорнобильської програми відродження та розвитку ООН, а й Проекту Європейської комісії, Регіонального проекту МАГАТЕ «Розробка стратегії довгострокових заходів щодо реабілітації радіоактивно забруднених територій та протирадіаційного захисту населення, яке проживає на радіоактивно забруднених територіях (RER 3004)», Проекту «Міжнародна науково-інформаційна мережа з Чорнобильських питань» (ICRIN) [19]. Співробітництво із зазначеними міжнародними організаціями та дія їх проектів на території України зумовлюють Відділ економічного співробітництва у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи виявляти ініціативу стосовно розроблення нормативних актів щодо узгодження чинного законодавства України у сфері відновлення господарської придатності території Чорнобильської катастрофи та відродження здійснення господарської діяльності на ній відповідно до вказаних проектів.

Відділ контролю та нагляду за здійсненням господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи — це відділ, який повинен здійснювати контроль та нагляд за веденням господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи в межах компетенції Департаменту розвитку реального сектору економіки Міністерства економічного розвитку і торгівлі. На нашу думку, контроль-наглядова діяльність Відділу контролю та нагляду за здійсненням господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи повинна полягати у:

– контролю за розробленням Відділом державної політики економічного розвитку радіаційно забруднених територій Чорнобильської катастрофи за-

ходів державної політики щодо екологічно безпечного господарювання на такій території, забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері розвитку господарської діяльності;

– контролі здійснення суб'єктами господарювання діяльності на території Чорнобильської катастрофи в рамках сталого розвитку належного використання наданих їм пільг на цій території; використання фінансових ресурсів, спрямованих державою та міжнародними організаціями на відповідні цільові регіональні програми відродження; отриманні дозволів на відповідні види господарської діяльності на такій території;

– виявленні правопорушень у сфері господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи та притягненні до відповідальності суб'єктів господарської діяльності, громадські організації та державні органи, за умови вчинення таких правопорушень.

Висновки. Управління розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи має забезпечити ефективність функціонування організаційно-правового механізму розвитку господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Його діяльність установе гарантії захисту прав господарюючих суб'єктів у такому регіоні та відповідальність за порушення таких прав. Зазначені гарантії можна забезпечити тільки у разі злагодженої роботи державних органів та суб'єктів господарювання, використовуючи нові важелі впливу на економічну ситуацію цих територій у контексті сталого розвитку та за умов екологічно безпечної господарської діяльності на території Чорнобильської катастрофи. Тому створення і впровадження нового спеціалізованого управління Департаменту розвитку реального сектору економіки Міністерства економічного розвитку і торгівлі, законодавче закріплення положень щодо нього в чинному законодавстві України породжують необхідність подальших досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

1. Віхрова І. О. Правове регулювання господарської діяльності у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС / І. О. Віхрова // Право України. — 2010. — № 9. — С. 281–287.
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003р. № 436-IV // Відом. Верхов. Ради України. — 2003. — № 18, 19–20, 21–22. — Ст. 144.
3. Департамент організаційно-контрольної роботи [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.mns.gov.ua/content/orgkontrolroboty.html>.
4. Про затвердження Положення про Державне агентство України з управління зоною відчуження : Указ Президента України від 06.04.2011р. № 393/2011 / [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://dazv.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=68:ukaz-prezidenta-ukrani-3932011&catid=75:osnovn-zavdannya-ta-normativno-pravov-zasadi-dyalnost&Itemid=154.

5. Про затвердження Положення про Національну комісію з радіаційного захисту населення України : Постанова Верховної Ради України // Відом. Верхов. Ради України. — 2009 — № 49. — Ст. 743.
6. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України шостого скликання : Постанова Верховної Ради України від 4 грудня 2007 року № 4-VI // Відом. Верхов. Ради України. — 2007. — № 51. — Ст. 533.
7. Ажнюк М. О. Функції та умови підприємницької діяльності. Основи економічної теорії [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://libfree.com/165231932_politekonomiyafunktsiyi_umovi_pidpriyemnitskoy_i_diyalnosti.html.
8. Інвестиція / [Електронний ресурс]. Вікіпедія. — Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/%B2%ED%E2%E5%F1%F2%E8%F6%B3%FF>.
9. Кухар В. І. Господарсько-правове забезпечення державної інвестиційної політики в Україні : монографія / В. І. Кухар. — Х. : Фактор, 2009. — 207 с.
10. Гунтаревич Н. Реалізація правових форм інвестиційної діяльності на територіях, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи / Н. Гунтаревич // Юрид. Україна. — 2010. — № 2. — С. 84–89.
11. Бахрах Д. Н. Административное право России / Д. Н. Бахрах. — М. : НОРМА, 2000. — 624 с.
12. Бойко А. В. Іноземні інвестиції в економіці регіонів України / А. В. Бойко // Економіка: проблеми теорії та практики : зб. наук. праць : у 4 т. — Д., 2004. — Вип. 195. Т. 3. — С. 740–749.
13. Про інноваційну діяльність : Закон України від 4 липня 2002 року № 40-IV // Відом. Верхов. Ради України. — 2002. — № 36. — Ст. 266.
14. Бутирська І. В. Особливості формування державної інноваційної політики [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/29_DWS_2009/Economics/53704.doc.htm;
15. Прудько С. Г. Політико-правові засади екологічно безпечного розвитку України : дис. ... канд. політ. наук: 23.00.02 / С. Г. Прудько. — К. : Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, 2007. — 183 с.
16. Джос А. М. Географические информационные системы как инструмент обеспечения экологической безопасности и управления территориями / А. М. Джос // Відп. економіка. — 2010. — Вип. 2. — С. 65–72.
17. Омельченко А. В. Організаційно-правові особливості здійснення зовнішньоекономічної діяльності на територіях, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи // Правове регулювання економіки : зб. наук. праць / відп. ред. В. Ф. Опришко. — 2010. — № 10. — С. 360.
18. Резолюция 62/9 Генеральной Ассамблеи ООН «Укрепление международного сотрудничества и координация усилий в деле изучения, смягчения и минимизации последствий Чернобыльской катастрофы» от 20 ноября 2007 года [Електронний ресурс]. Законы Украины. — Режим доступу: http://www.uazakon.com/documents/date_ck/pg_gbuzsy.htm.
19. Про ратифікацію Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами : Закон України від 10 листопада 1994 року № 237/94-ВР // Відом. Верхов. Ради України. — 1994. — № 46. — Ст. 415.

УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ОРГАНИЗАЦИОННО-ПРАВОВОГО МЕХАНИЗМА ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ ХОЗЯЙСТВЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ НА ТЕРРИТОРИИ ЧЕРНОБЫЛЬСКОЙ КАТАСТРОФЫ

Дутчак В. Ф.

Посвящено вопросам усовершенствования организационно-правового механизма осуществления хозяйственной деятельности на территории Чернобыльской катастрофы. Рассмотрены основные аспекты резервов эффективности отечественного организационно-правового механизма осуществления хозяйственной деятельности. Обоснована необходимость создания Управления развития хозяйственной деятельности на территории Чернобыльской катастрофы в структуре Департамента развития реального сектора экономики Министерства экономического развития и торговли.

Ключевые слова: *организационно-правовой механизм, государственная политика, хозяйственная деятельность, территория Чернобыльской катастрофы.*

IMPROVEMENT OF THE ORGANIZATIONAL-LEGAL MECHANISM FOR THE IMPLEMENTATION OF THE ECONOMIC ACTIVITIES ON THE TERRITORY OF THE CHERNOBYL CATASTROPHE

Dutchak V. F.

This article the issues of improvement of the organizational-legal mechanism for the implementation of the economic activities on the territory of the Chernobyl catastrophe is devoted. The main aspects the effectiveness of domestic reserves organizational and legal mechanism of economic activities was considered article. The author substantiates the necessity of the creation of Department of development of economic activities on the territory of the Chernobyl catastrophe in the structure of the Department of development of the real sector of economy the Ministry of economic development and trade.

Key words: *organizational and legal mechanism, public policy, business activity, the territory of the Chernobyl disaster.*